

**Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
Stanisław Jarosz**

Warszawa, dnia 11 lutego 2011 r.

Tekst ujednolicony

**Pan
Bogdan Klich
Minister Obrony Narodowej**

P/10/044
KGP-4101-02-00/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹ (dalej *ustawa o NIK*), Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Ministerstwie Gospodarki³ oraz Agencji Rozwoju Przemysłu SA⁴ kontrolę dotyczącą wspierania – w latach 2002–2010 (I półrocze) – środkami publicznymi restrukturyzacji spółek przemysłowego potencjału obronnego (dalej ppo)⁵, obejmując jej zakresem m.in. podejmowane w odniesieniu do tego sektora działania wynikające z przepisów:

- *ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*⁶;
- aktu wykonawczego do *ustawy o wspieraniu ppo – rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przyznawania środków na wspieranie procesu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego*⁷ – mającego, zgodnie z § 8, zastosowanie także do przedsiębiorstw państwowych, dla których organem założycielskim był Minister Obrony Narodowej oraz spółek powstałych w wyniku

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Dalej MG.

⁴ Dalej ARP SA lub Agencja.

⁵ Listę spółek ppo zawierało *rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2003 r. w sprawie wykazu spółek, przedsiębiorstw państwowych i jednostek badawczo-rozwojowych, prowadzących działalność na potrzeby bezpieczeństwa i obronności państwa, a także spółek realizujących obrót z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa oraz dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa* (Dz. U. Nr 86, poz. 790), uchylone z dniem 10 listopada 2010 r. Obecnie zawiera ją *rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 2010 r. w tej samej sprawie* (Dz. U. Nr 198, poz. 1313).

⁶ Dz. U. Nr 83, poz. 932 ze zm., dalej *ustawa o wspieraniu ppo*.

⁷ Dz. U. Nr 89, poz. 830, dalej *rozp. z 28.04.03 r.*

komercjalizacji tych przedsiębiorstw, tj. m.in. Stoczni Marynarki Wojennej SA w Gdyni (dalej SMW SA lub Stocznia).

Równolegle z kontrolami w MG i ARP SA, na podstawie art. 2 ust. 3 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli⁸ zbadała prawidłowość wykorzystania przez SMW SA przekazanych jej środków, obejmując analizą m.in. kwotę 5,7 mln zł uzyskaną przez tego beneficjenta w trybie ww. przepisów od Ministra Obrony Narodowej, sprawującego wówczas nadzór właścicielski nad tym przedsiębiorcą (wtedy przedsiębiorstwem państwowym, a obecnie spółką prawa handlowego, której właścicielem jest Agencja).

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokołach kontroli Agencji Rozwoju Przemysłu SA, Ministerstwa Gospodarki oraz Stoczni, podpisanych bez zastrzeżeń odpowiednio w dniach: 17 września oraz 15 i 29 października 2010 r., a także na podstawie wyjaśnień i informacji udzielonych przez Ministra Obrony Narodowej⁹, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ust. 1 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Ministrowi niniejsze *Wystąpienie*.

Najwyższa Izba Kontroli, mając na względzie ustalenia kontroli w SMW SA oraz wysokość środków publicznych jakie innym spółkom sektora ppo corocznie przekazuje Minister Obrony Narodowej, w celu uniknięcia powtórzenia się analogicznych przypadków w przyszłości, zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia ze strony Ministerstwa Obrony Narodowej¹⁰ nadzoru nad prawidłowością wydatkowania przekazywanych kwot oraz wskazuje na zasadność egzekwowania od beneficjentów wsparcia obowiązku rzetelnego i kompleksowego rozliczania efektów osiągniętych za jego pośrednictwem. Zdaniem NIK pomocne w tym zakresie jest przede wszystkim wypracowanie właściwych procedur (w związku z zawieranymi umowami) oraz ich konsekwentne wdrożenie w praktyce. Powinny one uwzględniać także prowadzenie bezpośrednich kontroli u przedsiębiorców.

Chociaż ujawnienie nieprawidłowości nastąpiło wiele lat po jej popełnieniu, uniemożliwiając tym samym skuteczne wyciągnięcie konsekwencji wobec osób winnych tych zaniedbań, NIK nawet obecnie dostrzega zasadność skierowania do Pana Ministra niniejszego *Wystąpienia* i celowość sformułowania w nim uwagi – służącej ograniczeniu (w przyszłości) nieprawidłowości przy wydatkowaniu przekazywanych przez MON środków publicznych oraz podniesieniu efektywności ich wykorzystania przez poszczególnych beneficjentów.

⁸ Delegatura NIK w Gdańsku.

⁹ Pismo: Nr 3002/ONW/DPZ z dnia 17 sierpnia 2010 r. podpisane przez Podsekretarza Stanu ds. Uzbrojenia i Modernizacji – Pana Marcina Idzika.

¹⁰ Dalej MON lub Ministerstwo.

W sposób jednoznaczny przemawiają za tym poniższe uwarunkowania i okoliczności:

- Art. 5 i 7 *ustawy o wspieraniu ppo* zakładają przeznaczenie środków pochodzących z prywatyzacji spółek sektora obronnego na wspieranie ich restrukturyzacji, a także na zakupy nowoczesnego uzbrojenia lub sprzętu wojskowego produkowanego przez tych przedsiębiorców. Proporcje podziału tej kwoty (35% na realizację programu przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych oraz 65% na wspieranie restrukturyzacji) określa art. 12 *ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*¹¹. Bezwzględna wysokość planowanych przychodów z prywatyzacji (w tym spółek ppo) w danym roku wyznacza Minister Skarbu Państwa w ramach kierunków prywatyzacji majątku Skarbu Państwa i kwota ta jest ujmowana corocznie w ustawie budżetowej.
- W przypadku uzyskania przez Skarb Państwa przychodów z prywatyzacji kolejnych spółek ppo, MON będzie dokonywało (wykorzystując przepisy *ustawy o wspieraniu ppo i rozp. z 28.04.03 r.*) rozdzielania i rozliczania transzy środków przypadających przedsiębiorcom tego sektora w części nadzorowanej przez Ministra Obrony Narodowej. Ministerstwo Skarbu Państwa¹², jeszcze w połowie 2010 r., przewidywało zakończenie w krótkim czasie procesów prywatyzacyjnych czterech podmiotów¹³, a planowana z tego tytułu kwota, szacowana łącznie na ok. 180 mln zł, w części przypadnie do podziału przez MON i MG.
- Minister Obrony Narodowej, w trybie i na zasadach określonych w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1993 r. w sprawie określenia organów właściwych do nakładania niektórych obowiązków i zadań niezbędnych na potrzeby obrony państwa oraz zasad odpłatności za wykonywanie tych zadań i przeprowadzania kontroli ich realizacji*¹⁴, w analizowanym okresie udzielał podmiotom ppo dotacji na utrzymanie mocy produkcyjnych niezbędnych do realizacji zadań obronnych opisanych w planie mobilizacji gospodarki, których przyznawanie i rozliczanie (choć nie objęte obecną kontrolą) podlega podobnym rygorom jak w *rozp. z 28.04.03 r.* Z tego tytułu MON przekazało przedsiębiorcom tego sektora: w 2003 r. – 0,6 mln zł; w 2005 r. – 0,5 mln zł; w 2008 r. – 17,5 mln zł, a w 2010 r. – 23 mln zł. W latach 2004, 2006, 2007 dotacja nie była udzielana.

¹¹ Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570 ze zm.

¹² Pismo: MSP/DNWIP IV/5248/10 z dnia 22 lipca 2010 r.

¹³ Powyższa sytuacja dotyczyła: „Unimor–Radiocom” Sp. z o.o. w Gdańsku, Zakładów Sprzętu Precyzyjnego „Niewiadów” SA w Niewiadowie, „Nitroerg” SA w Krupskim Młynie oraz Zakładów Tworzyw Sztucznych „Gamrat” SA w Jaśle.

¹⁴ Dz. U. Nr 69, poz. 331 ze zm., dalej *rozp. z 20.07.93 r.*

W 2009 r. wypłata kwoty 32 mln zł, przyjętej na ten cel w ustawie budżetowej (część 29, dział 752), została natomiast wstrzymana.

SMW SA, z tego tytułu, uzyskała z MON środki w wysokości: w 2003 r. – 0,6 mln zł; w 2005 r. – 0,3 mln zł, a w 2008 r. – 2,3 mln zł.

- W obydwu przypadkach (*rozp. z 20.07.93 r. i rozp. z 28.04.03 r.*) decyzji Ministra Obrony Narodowej o przekazaniu danemu podmiotowi środków budżetowych w określonej wysokości, na realizację konkretnych zadań w niej wskazanych, towarzyszyła umowa Ministra z przedsiębiorcą, definiująca zasady rozliczania przekazanych mu w tym trybie kwot oraz zawierająca prawo do sprawdzenia prawidłowości ich wykorzystania.
- Ustalenia przywołanej w wyjaśnieniach MON¹⁵ kontroli NIK wykorzystania przychodów i akcji z prywatyzacji w latach 1999-2004 w części dotyczącej Stoczni – w związku z tym, iż była ona przeprowadzona w Ministerstwie w okresie od dnia 7 grudnia 2004 r. do dnia 15 lutego 2005 r. – nie obejmowały szeregu istotnych faktów ujawnionych dopiero w trakcie obecnej kontroli w SMW SA¹⁶.

Ustalenia zakończonej kontroli NIK w SMW SA wskazują, że w analizowanym okresie Spółka realizowała m.in. *Program restrukturyzacji Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni na lata 2003-2008*. Dokument ten został zatwierdzony przez Ministra Obrony Narodowej dnia 18 czerwca 2003 r. Działania w nim przewidziane zostały z kolei wsparte przez MON kwotą 5,7 mln zł, przekazaną Spółce w 2004 r. na podstawie przepisów *ustawy o wspieraniu ppo i rozp. z 28.04.03 r.*

Stocznia, w dniu 5 lutego 2004 r., skierowała do MON wniosek dotyczący udzielenia wsparcia, w łącznej wysokości 26,2 mln zł, na pokrycie części kosztów prowadzonych działań restrukturyzacyjnych obejmujących:

- promocję eksportu wytworzonego uzbrojenia lub sprzętu wojskowego – 2,3 mln zł,
- restrukturyzację zatrudnienia – 3,9 mln zł,
- wdrożenie do produkcji nowoczesnego sprzętu lub uzbrojenia wojskowego – 11,2 mln zł,
- pozyskania majątku niezbędnego do jego produkcji – 8,9 mln zł.

Ostatecznie, po analizie i korekcie wniosku Spółki, decyzją Nr 199 MON/ DPZ z dnia 21 lipca 2004 r. Minister Obrony Narodowej postanowił przeznaczyć dla SMW SA, na działania restrukturyzacyjne przewidziane do realizacji w 2004 r., kwotę 5,7 mln zł, z tego na:

¹⁵ Patrz pismo MON wskazane w przypisie nr 9.

¹⁶ Protokół kontroli przeprowadzonej w MON przez NIK został podpisany w dniu 25 lutego 2005 r., a wystąpienie pokontrolne (pismo: P/04/057 KGP/41017-4/04) skierowane do Ministra Obrony Narodowej w dniu 28 czerwca 2005 r. Obydwa ww. dokumenty NIK, w odniesieniu do tego przedsiębiorcy, wspominały jedynie o upływającym w dniu 25 lutego 2005 r. terminie rozliczenia wsparcia finansowego. Kwestii tej jednak wówczas nie badano, ze względu na fakt zakończenia czynności kontrolnych przed upływem tego terminu.

- wdrożenie do produkcji nowoczesnego sprzętu wojskowego – 0,4 mln zł;
- pozyskiwanie majątku niezbędnego do zapewnienia produkcji uzbrojenia lub sprzętu wojskowego – 5,3 mln zł.

Warunki udzielenia wsparcia dla Stoczni określone zostały w umowie Nr 1/R/DPZ/2004/522 z dnia 22 lipca 2004 r., zawartej pomiędzy Ministrem Obrony Narodowej a SMW SA. Środki zostały wypłacone w dwóch ratach (4 mln zł – 27 lipca 2004 r. i 1,7 mln zł – 9 grudnia 2004 r., po przedłożeniu rozliczenia I raty).

W Specyfikacji działań restrukturyzacyjnych SMW SA w 2004 r., stanowiącej załącznik nr 1 do umowy z dnia 22 lipca 2004 r., wyszczególniono zadania oraz środki przewidziane na ich realizację.

Kontrola u beneficjenta ujawniła poważne nieprawidłowości w zakresie sposobu wykorzystania dotacji z MON. Zastrzeżenia NIK budzi w szczególności przebieg realizacji i rozliczenia największego wartościowo zadania (zakupu linii do spawania sekcji płaskich), którego łączny koszt – prawie 3,9 mln zł – stanowił blisko 69% całkowitej wartości udzielonego wsparcia. W umowie z kontrahentem (podpisanej 29 kwietnia 2004 r.) zapisano, że w 53 tygodniu 2004 r. (koniec grudnia) nastąpi końcowy test odbiorczy u nabywcy wszystkich urządzeń stanowiących dostawę w ramach tej umowy. Dwoma aneksami (bez dat) zmieniono terminy dostaw i końcowego testu odbiorczego. Pierwszym aneksem na 16 tydzień 2005 r., a drugim aneksem na 27 tydzień 2005 r. Ostatecznie końcowy test odbiorczy tej linii podpisany został dopiero w 44 tygodniu 2005 r. (28 października 2005 r.), a więc dostawę faktycznie realizowano poza wcześniej uzgodnionym harmonogramem. Według wyjaśnienia członka Zarządu Stoczni, powodem jego niedotrzymania były nieterminowe płatności spowodowane brakiem płynności finansowej Spółki. W świetle powyższych okoliczności NIK zwraca uwagę, że w niecałe 3 miesiące od podpisania umowy do SMW SA trafiły środki z MON pozwalające na zabezpieczenie terminowej realizacji tego zadania.

Wprawdzie ostatecznie przedsięwzięcie to zostało w końcu wykonane (choć ze znacznym opóźnieniem), to jednak zdaniem NIK, odtworzony powyżej przebieg jego realizacji może świadczyć o pierwotnym wykorzystaniu niezgodnie z przeznaczeniem przynajmniej części dotacji przekazanej przez MON. W konsekwencji doprowadziło to do znacznego przesunięcia terminu zakończenia całego przedsięwzięcia. Gdyby bowiem otrzymane środki wydatkowano wyłącznie na przewidywany cel, to kwota jaką dostała SMW SA pozwalała na sfinansowanie zakupu linii do spawania sekcji płaskich do końca 2004 r. – bez konieczności dwukrotnej modyfikacji dat dostaw i odbioru.

Z racji upływu czasu w Spółce nie była obecnie dostępna pełna dokumentacja dotycząca tego przedsięwzięcia. Z udzielonych przez SMW SA wyjaśnień jednoznacznie wynika, że MON nie zgłaszało zastrzeżenia do dokumentów i rozliczeń przekazywanych przez Stocznnię,

a Spółka nie otrzymała pisemnej akceptacji sprawozdania przez Ministra Obrony Narodowej. W trakcie kontroli SMW SA wskazała, iż „...została jedynie poinformowana o akceptacji DPZ SZ MON¹⁷, która została przekazana do zainteresowanych Departamentów...”. Jednocześnie Ministerstwo nie przeprowadziło w siedzibie Stoczni kontroli prawidłowości wykorzystania udzielonego jej wsparcia w kwocie 5,7 mln zł, choć zdaniem NIK zachodziły ku temu istotne przesłanki faktyczne. Możliwość jej wszczęcia dawały postanowienia zawarte w § 3 umowy MON z tym przedsiębiorcą, która sformułowana została na podstawie przepisów art. 5b ust. 5 i 7 ustawy o wspieraniu ppo.

Rozp. z 28.04.03 r. (§ 7) zobowiązywało podmiot, który otrzymał wsparcie dla działań restrukturyzacyjnych do sporządzenia i przekazania sprawozdań:

- kwartalnych – do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału;
- rocznego – do dnia 31 stycznia roku następującego po rozliczonym roku budżetowym;
- końcowego – w terminie 30 dni od dnia zakończenia realizacji programu restrukturyzacyjnego.

Sprawozdania te powinny zawierać rozliczenia wypłaconych środków na cele określone w umowie wraz z dokumentami finansowymi potwierdzającymi ich wydatkowanie.

Stocznia przekazała do MON trzy sprawozdania:

- pierwsze w dniu 24 listopada 2004 r. – na łączną kwotę 3 852 611,84 zł;
- drugie – za okres od lipca do grudnia 2004 r. – na łączną kwotę 4 001 099,44 zł;
- trzecie w dniu 24 marca 2005 r. – za okres od lipca 2004 r. do lutego 2005 r. – na łączną kwotę 5 695 759,59 zł.

Oznacza to, że SMW SA nie sporządziła sprawozdania końcowego. Dodatkowo, jak wspomniano wcześniej, zakup linii do spawania sekcji płaskich realizowano po terminach określonych w umowie z dostawcą. Skoro jej końcowy test odbiorczy został podpisany dopiero 28 października 2005 r., a ostateczna faktura wystawiona tego samego dnia – sprawozdanie przekazane 24 marca 2005 r., tj. przeszło pół roku wcześniej, nie mogło zawierać rzetelnego rozliczenia wszystkich przekazanych środków – a przecież właśnie taką kwotę w nim wskazano. Dyrektor Ekonomiczno-Finansowy SMW SA wyjaśniła m.in., że Spółka dokonała rozliczenia, o którym mowa w § 4.1 umowy z MON, przekazując 24 marca 2005 r. do Ministerstwa dokumenty stanowiące syntetyczne sprawozdanie za okres lipiec 2004 r. – luty 2005 r. W sprawozdaniu tym, zgodnie ze stanowiskiem Spółki, Stocznia udokumentowała wydatkowanie wszystkich środków, zgodnie z określonym w umowie celem

¹⁷ Departament Polityki Zbrojeniowej Sił Zbrojnych w Ministerstwie Obrony Narodowej – dopisek NIK.

– chociaż w ocenie NIK, w świetle powyższych ustaleń, wówczas nie było to zgodne ze stanem faktycznym.

Przytoczone okoliczności wskazują z kolei na bezkrytyczne przyjęcie i akceptowanie przez MON nierzetelnych sprawozdań Stoczni oraz na niepodjęcie przez Ministerstwo bezpośredniej kontroli prawidłowości wykorzystania przez SMW SA przyznaných jej środków – w związku ze znacznym opóźnieniem przebiegu realizacji zadań, na które zostało udzielone wsparcie, a także ze względu na niesporządzenie sprawozdania końcowego.

Zdaniem NIK brak stanowczej reakcji ze strony MON wytworzył po stronie przedsiębiorcy poczucie bezkarności i sprawił, że podmiot ten wkrótce po opisanych powyżej wydarzeniach, w znacznie większej skali, niezgodnie z przeznaczeniem wykorzystał kolejne wsparcie, udzielone mu przez ARP SA¹⁸. Konieczność zwrotu tak dużej puli środków (56,9 mln zł ze 145 mln zł, tj. blisko 40% ich łącznej kwoty) – jako następstwo nielegalnych działań podjętych świadomie przez Stocznę, a ujawnionych przez Agencję w trakcie bezpośredniej kontroli – dodatkowo skomplikowało i tak trudne położenie Spółki. Jednocześnie SMW SA postępując w ten sposób nie doprowadziła do osiągnięcia celów gospodarczych zakładanych w kolejnych programach restrukturyzacyjnych, stanowiących podstawę udzielania jej wsparcia, tj. do uzyskania rentowności, płynności finansowej i zdolności kredytowej, zapewniającej Stoczni ciągłość produkcji i bieżące regulowanie zobowiązań. Konieczność modyfikacji tych programów oraz zmiany w składzie Zarządu wpłynęły niekorzystnie na ciągłość prowadzonego procesu dostosowawczego. W konsekwencji obecna sytuacja ekonomiczna Spółki jest krytyczna i bez zawarcia oraz wypełnienia układu z wierzycielami (w związku ze zgłoszonym wnioskiem o upadłość), kontynuowanie jej działalności może okazać się niemożliwe.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Dokonanie przeglądu i analizy obowiązujących w MON procedur związanych z przyznawaniem i rozliczaniem środków przekazywanych przez Ministra Obrony Narodowej w trybie i na zasadach określonych w:
 - *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1993 r. w sprawie określenia organów właściwych do nakładania niektórych obowiązków i zadań niezbędnych na potrzeby obrony państwa oraz zasad odpłatności za wykonywanie tych zadań i przeprowadzania kontroli ich realizacji;*

¹⁸ Pomoc na restrukturyzację (w formie pożyczki i dokapitalizowania) przekazana w 2006 r. na podstawie *ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji* (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.).

- *rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przyznawania środków na wspieranie procesu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego;*

– w szczególności pod kątem zidentyfikowania przyczyn niewykorzystywania postanowień umownych umożliwiających prowadzenie kontroli u beneficjentów oraz dokonywania udokumentowanej oceny efektów działań wdrażanych przez przedsiębiorców z wykorzystaniem przekazywanej im przez Ministerstwo pomocy – a w przypadku stwierdzenia braków w tym zakresie, wprowadzenie odpowiednich korekt.

2. Podjęcie stosownych działań organizacyjnych umożliwiających właściwym jednostkom Ministerstwa niezwłoczne przystąpienie do regularnego i bieżącego prowadzenia bezpośrednich kontroli prawidłowości wykorzystania środków przekazywanych przez MON poszczególnym przedsiębiorcom (w szczególności w przypadkach przekazywania im wysokich kwot wsparcia) oraz systematycznego monitorowania osiągniętych za ich pomocą efektów – przede wszystkim pod kątem pełnej realizacji zadań przewidzianych w programach restrukturyzacyjnych, poprawy osiągniętych wyników ekonomiczno-finansowych, a także uzyskania (odzyskania) trwałej zdolności konkurencyjnej na właściwym segmencie rynku.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Ministra o przekazanie, w terminie 21 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Ministrowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

(-) Stanisław Jarosz
Wiceprezes NIK